

Кои то ще чујатъ всичкото добро което
имъ азъ правя,
И ꙗже се убојатъ и ще се растреперјатъ
за всичкото добро
И за всичкиотъ миръ който ще му на-
правя.

(10) Така говори Господь:

Пакъ ще се чуе въ това мѣсто
ꙗже за което ви казвате: Пусто е, безъ
человѣкъ и безъ скотъ,—
Въ Юдинитѣ градове и въ Иерусалим-
скитѣ улици

Кои то сѣ пусти, безъ человѣкъ,
И безъ жителъ, и безъ скотъ,

(11) ꙗже гласъ на радостъ и гласъ на веселие,
Гласъ на младоженецъ и гласъ на не-
вѣста,

Гласъ на онѣзи кои то ще казватъ:

ꙗже хвалѣте Господа на силитѣ,

Защото е благъ Господь,

Защото милостъта му е въ вѣкъ,—

И ꙗже онѣзи кои то ще приносятъ бла-
годарственни приношения въ домътъ
Господень;

Защото сѣе върна плѣнницитѣ на тази
земя

Както сѣ били по напредъ, говори Го-
сподь.

(12) Така говори Господь Саваяотъ:

ꙗже пакъ на това мѣсто което е пусто,

Безъ человѣкъ и безъ скотъ,

И въ всичкиотъ му градове

Ще има пастирски жилища

За да успокояватъ стадата.

(13) ꙗже въ планинскитѣ градове, и въ полян-
скитѣ градове,

И въ южнитѣ градове, и у Вениамино-
вата земя,

И въ околицитѣ на Иерусалимъ, и въ
Юдинитѣ градове

ꙗже ще заминатъ пакъ стадата

Подъ рѣката на онѣзи кои то ги броятъ,
говори Господь.

(14) Ето, ꙗдатъ дни, говори Господь,

И ꙗже извършѣ онова добро слово ко-
ето говорихъ

За Израилевъ домъ и за Юдинътъ
домъ.

(15) Въ онѣзи дни и въ онова врѣме

ꙗже направихъ да прозвѣне Давиду от-
расль на правда;

И ꙗже извърши съдба и правда на ве-
мѣта.

(16) ꙗже въ онѣзи дни Юда ще бѣде спасенъ,
И Иерусалимъ ще живѣе безопасно;

И това е името съ което ще се нари-
ча:

ГОСПОДЬ ПРАВДА НАША.

(17) Защото така говори Господь:

ꙗже нѣма да оскудѣе отъ Давида чело-
вѣкъ

Кой то да сѣди на прѣстолътъ на Изра-
илевъ домъ;

(18) Нито отъ Левигитѣ, священниците, ще
оскудѣе прѣдъ мене человѣкъ

ꙗже който да приноса всесъжжевания, и да
гори хлѣбни приношения,

И да прави жертви въ всичкиотъ дни.

(19) И биде слово Господне къмъ Иеремию
и рече:

(20) Така говори Господь:

ꙗже ако е възможно да разрушите завѣ-
титѣ ми за деньтъ

И завѣтитѣ ми за ноцъта,
Що то да не става вече день и ноцъ въ
врѣмето си,

(21) Тогазъ ꙗже може да се разруши и за-
вѣтитѣ ми съ Давида мойтъ рабъ,

Що то да нѣма синъ да царува на прѣ-
столътъ му,

И съ Левигитѣ, священниците, служи-
телите ми.

(22) ꙗже какво небесното воинство не може да
се изброи,

Нито пѣськитѣ морски да се измѣри,
Така ꙗже умножавамъ сѣмето на Давида,
мойтъ рабъ,

И Левигитѣ, служителитѣ ми.

ꙗ Иса. 60; 5.

ꙗ Гл. 32; 43.

ꙗ Гл. 7; 34. 16; 9.

25; 10. Отк. 18; 23.

ꙗ 1 Лѣт. 16; 8, 34.

2 Лѣт. 5; 13. 7; 3.

Езд. 3; 11. Псал.

136; 1. Иса. 12; 4.

ꙗ Лев. 7; 12. Псал.

107; 22. 116; 17.

ꙗ Ст. 7.

ꙗ Иса. 65; 10. Гл.

31; 24. 50; 19.

ꙗ Гл. 17; 26. 32; 44.

ꙗ Лев. 27; 32.

ꙗ Гл. 23; 5. 31; 27, 31.

ꙗ Гл. 29; 10.

ꙗ Иса. 4; 2. 11; 1.

ꙗ Гл. 23; 5.

ꙗ Гл. 23; 6.

ꙗ 2 Цар. 7; 16. 3 Цар.

2; 4. Псал. 89; 29, 36.

ꙗ Лука 1; 32, 33.

ꙗ Рим. 12; 1. 15; 16.

1 Пет. 2; 5, 9.

Отк. 1; 6.

ꙗ Псал. 89; 37. Иса.

54; 9. Гл. 31; 36.

Ст. 25.

ꙗ Псал. 89; 34.

ꙗ Бит. 13; 16. 15; 5.

22; 17. Гл. 31; 37.